

Het Groot Dictee van Rozenburg 2010 (auteur: Jaap Wolf)

Op de laatste dag van het vorige decennium spoedden talrijke rijk uitgedoste als hippie verklede Zuid-Hollanders zich naar de feeëriek verlichte vestibule van Muziektheater De Ontmoeting.

Sommigen gehuld in pyjama's, anderen enigszins opgetut als orang-oetans, gevolgd door chimpansees en zelfs gorilla's werden uitgebeeld, nochtans waren de goed gevulde dansmariekes in de meerderheid.

In carnavalssfeer bereikte het tumultueuze dansfestijn haar climax toen er Byzantijns vuurwerk werd afgestoken, compleet met duizendklappers, gillende keukenmeiden en draconische veelkleurige parabolvormige vuurpijlen.

Iedereen deed zich als bourgondische bootwerkers te goed aan diverse lekkernijen: overheerlijke texelaar, gekaramelliseerde boerenjongens, lychees, mango's, zoetsappige grapefruits en gekonfijte amberkleurige dadels.

Als verstrooiing speelde men mahjong, door sommigen werd ge-e-maild; er werd geëenentwintigd, gebridged en mens-erger-je-niet was een favoriet tijdverdrijf, hoewel haasje-over, zakdoekje leggen, koekhappen ook heel populair bleken te zijn.

Buiten kon men zich verlustigen aan gebeeldhouwde mahoniehouten dierlijke objecten, zoals konikpaarden, przewalskipaardjes, Schotse hooglanders en geëmailleerde Texelse schapen, maar ook de Heilige Maagd Maria, het kindeke Jezus en de drie koningen waren tentoongesteld.

Tegen het middernachtelijk uur ontaardde de happening in een empathische kakofonie van wagneriaanse burlleske reidansen, frivole pas de deux en exotisch aandoende boogiewoogies.